

המזרקה

פלגלג מרקיז אשפתות, פלגלג משברר שמש, מדלג בצדי אספלט. קרחון גורף. סלעי מורנה. קרחון זורע נצח כחול, גולש מן פסגות. גיידר מלוהט שאל:

יאנר מפקע
ציצי שנהבי
אי פבוט מתלהלה
יפליא גוננו
נופל ומשתרע
כנהי רב.

(ש. בודלר, «המזרקה»)

כן מחשבת האמן וכוז עליה להיות. הגיון ורגש. כיצד נבדיל בין תאומי-סיאם אלה? אולי נמזוג שניהם בקוקטייל המוצב על האבניים? אפשר בזה שונה המה שב ה א מ נ ו ת י ת מכל אחייתה. למשל - מחשבת המדע? או, ביתר

הרחבה: המחשבה-מדע? יש הרצאות מעל קתדראות בסורבונה, ויש נאומים פועמים בלילות «באנסרדה» או קפה. גם במדע וגם באמנות-שיטות, מגמות, והערכות. המלומד שיונא את מתנגדיו שנאה קרה, אפטיה, שנאת כוכבים, שנאת מות, לאמן-שנאה לוהטת, כואבת, שנאת כוכבי-שביט, שנאת-חיים. הלא-אמן מדליק ומאיר. האמן מדליק ובוצר. נלהב, נבער כולנו. אומר. הוא. נאחו באש כולנו יחד. לא הנצחון הקופא תכליתנו. אלא הקרב. לא המסקנה. אלא הכהוב הרעיונות המצית, המחמם, המעורר שגשוג, שגשוג ושגב.

- עוטה עלי - יקרא האמן אל יריבו - כאן מערבולת! כאן שטף יורד אל תהומות. רק החזק יצלול וחי. רק האדיר יוסף להזניק סילוני ליתן מרקיצים.

- עוט והטביעני! - יקרא האמן אל יריבו. דגי הרמש יהדפרינוסו מן המערכה. אי אלמוגים ימוגו-תפוררו בטלטה. גופות ענקים ישתלבו, ינוצצו, ומשחק המים יעלה מעלה-מעלה. .. וברפות אוני האחד, ולפני רדתו מטה-מטה

ינוצו סנפיריו לעומת הגדול, יקישו: הי-דד.. הי-דד.. .. והרוח תגבר ותריע ותגלגל: בררראאאו טוררו!

ומשחק המים יעלה מעלה-מעלה..
כן מחשבת האמן, כאלה מחשבתו וחיו באמנות. כך עליהם להיות.

קראתי מאמר בעתון-ספרות צרפתי. הוא זוכר באהבה ובגעגועים את ימי הועף והבעבוע. בזרמי האמנות, בהם היה אולי דגל האמת האמנותית קרוע, ממורט ומנוקב (בקולמוסי פולמוס ובכדורי דוקרבות), אבל היה לדגל.

כעת שחזר התפרקו בנות השיר. (למען איזה עגל התפרקו?) כיום נשלחו הרפסודות על מי השלוח. - אני כותב כך, והוא אחרת. את שנינו מדפיס אותו המו"ל ושנינו נמכרים (1) באותו מספר הטפסים.

אנשים (סנובים או ציניים) עורכים אנקיסות - «כיצד הם כותבים?» ו ח.מ. הם עונים. (אל-אלהים, כיצד הם עונים!) זה מודיע, כי ההשראה האמתית פוקדת אותו בימות הקיץ, ודווקא אחר הצהריים, זה שומר תמיד פנקס רשימות למראשותיו, שא יארע הדבר גם בלילה. האחד דפיו תמיד נקיים ממחיקות, השני כותב אחת ומוחק שתים, ואפילו מצייר ראשים קטנים בשולי הגליון (צלומים להוכחה!) יש אוהו בעט נובע ויש מושך בנוצת אוו. לפלוני עמודי ניר מפורדים, ולרעו מחברות מחברות..

.. ודרמטורגן ידוע מספר בטון של מעונה, כי אינו יכול לשים בפי הנפש הפעלות ריפליקה אשר לא תחויב עיי מצב תענינים. איזו גבורה שבישר! מעטים מעטים כוכבי-השביט. בשמים-לילה, ואין משחקי אור, משעם ומעציב. היכן משעם? במשתאות פאין ודאי לא!

מאמר קראתי בעתון-ספרות צרפתי. .. ומאמרים בעתונינו. אצלנו לא רק השלוח.. פה שקט. - מה שאון ממשאון? על מה אריב? הצדק עמדי הוא. גם האחרים יודעים זאת, ורק פנים יעמידו

על כן אסיח דעתי מהם וסופם להתפיס. כך יכול לדבר, רק אמן, שאבד את הרעב למחשבה אמנותית, שהביא את הדגל לבית הנכאות. הו- הו! משם לא יגול.

הנה הוטרואן.. שבע שבע מלחמות רוח (השכלה-לאומיות) ואינו רוצה בהמשכן, לא על ידו ולא עיי אחרים. ואינו מבין, כי בלי מלחמת רעיונות א מ מ נ ו ת י י מ (תנאי-נוסף, אמנם, לעיקר- לחיי נפש פנימיים ופרטיים) אין האמן חי באמנות, וכשאיך הוא חי באמנות, אין אמנותו חיה. אין היא חי הנושא את עצמו, כי אם יונקת-יניקת טפיל מן המת ומן הזר. הנהו הוטרואן, נזון מפנסיה וענוד מידליות. ערבי-ערב יצא לטייל בגן העיר, שקט שקט ושקיעה. אבל מיצי-סתר זולפים בכל גזע. אדמומית הבודלה מבשרת מורח נאדר. ובקרן זווית, בפינת לבלוב מוריקי, מנגנת המזרקה:

יאנר מפקע
ציצי שנהבי
אי פבוט מתלהלה
יפליא גוננו
נופל ומשתרע
כנהי רב.